



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci
žalobkyně:

T. S.,

státní příslušnost Gruzie,

t. č. v Pobytovém středisku Havířov, 735 64 Havířov, Na Kopci 269

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra ČR,

sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2018 č. j. OAM-267/ZA-ZA11-ZA08-2018, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalobkyni nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu). Žalobkyně v žalobě, kterou přes výzvu soudu dále nedoplnila, uvedla, že má za to, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, neboť jí a jejímu příteli hrozí bývalý manžel v Gruzii smrtí. Do země původu se nechce vrátit, protože se obává, že by ji gruzínské policejní orgány neochránily, protože bývalý manžel má kontakty na policii. Žalobkyně se obává, že v případě návratu do Gruzie agresor splní své hrozby smrtí. Postupy police v Gruzii jsou nedemokratické a prostředí ve společnosti je korupční. Žalobkyně má za to, že splňuje důvody pro udělení doplňkové ochrany, protože jí hrozí v domovské zemi pronásledování. Žalobkyně dále bez bližšího odůvodnění označila konkrétní ustanovení správního řádu, která dle jejího názoru žalovaný porušil, přičemž v žalobě parafrázovala text jednotlivých zákonných ustanovení.
2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je obava žalobkyně z bývalého manžela, který jí a jejímu současnému příteli vyhrožoval zabitím. Při posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel především z výpovědi samotné žalobkyně a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení. Vyslovil názor, že zjistil skutečný stav věci a opatřil si potřebné podklady pro vydání rozhodnutí. V odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně, jasně a srozumitelně vyhodnotil všechny důvody, pro něž žalobkyně žádala o udělení mezinárodní ochrany, a to z hlediska všech jejích forem. Po provedeném správním řízení dospěl k závěru, že hlavním motivem žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany je legalizace jejího pobytu na území České republiky, které miní dosáhnout prostřednictvím azylové procedury a žádost žalobkyně v kontextu skutečností zjištěných v průběhu správního řízení tak působí jako účelově podaná. Žalovaný zdůraznil, že aby pronásledování soukromými osobami bylo azylově relevantní, muselo by být v řízení prokázáno, že gruzínské státní orgány nejsou schopny či ochotny zajistit žalobkyni ochranu. Proto se v průběhu řízení zabýval otázkou, zda se žalobkyně jí popsanému jednání ze strany jeho původce nějakým způsobem bránila a snažila se tak svoji situaci v zemi původu řešit, a zda k tomu potažmo využila všech dostupných prostředků, které jí právní systém země původu poskytuje. Poznamenal, že žalobkyně v průběhu správního řízení výslovně uvedla, že ve své vlasti se s žádostí o pomoc na policii neobrátila a svou situaci vyřešila tím, že se odstěhovala. Poté již žádné potíže neměla. Žalovaný zdůraznil, že z informací shromážděných v průběhu správního řízení jednoznačně vyplývá, že žalobkyně měla možnost, a v případě přetrvávající obavy z jednání jejího bývalého manžela i nadále má možnost, využít na svou obranu právní prostředky, které jí za tímto účelem nabízí země původu. Např. z Informace MZV ČR č. j. 123496/2017-LPTP Gruzie, ze dne 2. 1. 2018 plyne, že občané Gruzie mají možnost se obrátit na policii v případě, že se cítí poškozeni trestnou činností. Dle této informace je efektivita policejního vyšetřování stejně jako v ostatních zemích ovlivněna mnoha faktory, např. lidským faktorem, množstvím finančních prostředků atd. Nelze ale říci, že by byla méně nebo více efektivní v porovnání se zeměmi Evropské unie. Na policii v případě její nečinnosti lze podat stížnost na Generální inspekci policie. Prošetřování probíhá standardně jako

v kterékoli jiné zemi. Se stížnostmi na jednání či nečinnost úřadů se lze obrátit rovněž na veřejného ochránce práv, jehož institut je v Gruzii velmi silný. V závěru pak žalovaný poukázal na to, že ve 14 členských zemích Evropské unie, které vedou svůj národní seznam bezpečných zemí původu, byla Gruzie uznána za bezpečnou zemi původu již v 6 členských státech, a to v Belgii, Nizozemsku, Francii, Rakousku, Lucembursku, Bulharsku. Ze zemí mimo Evropskou unii se jedná též o Norsko nebo Island. Žalovaný uzavřel, že při posuzování žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany se nedopustil žádné nezákonnosti. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem o azylu a správním řádem, a to na základě dostatečných a řádným způsobem opatřených podkladů.

4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobkyně ze dne 23. 3. 2018. V žádosti a v rámci údajů, které žalobkyně poskytla k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobkyně sdělila, že je gruzínské národnosti, gruzínské státní příslušnosti. Ve vlasti nebyla politicky aktivní. Je rozvedená, obě děti žijí střídavě u svého otce a rodičů žalobkyně. Naposledy pobývala na neznámé adrese v Tbilisi, místa střídala. Z Gruzie odcestovala 28. nebo 29. 5. 2018. Letecky cestovala do Istanbulu a následně do Prahy, kam vstoupila ten samý den s cestovním dokladem na bezvízový styk. V minulosti nepobývala v jiných státech Evropské unie, nebyla jí udělena víza či povolení k pobytu v jiných státech a dosud nežádala o mezinárodní ochranu. K zdravotnímu stavu sdělila, že je zdravá a bez omezení. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu označila problémy s bývalým manželem kvůli svému vztahu s přítelem. V České republice ztratili s přítelem pas a přišli o peníze, takže museli požádat o azyl. Co se týče skutkových zjištění z pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť tam uvedená skutková zjištění jsou správná a korespondují s obsahem správního spisu.
6. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany je obava z bývalého manžela, který jí a jejímu současnému příteli vyhrožoval zabitím. Součástí správního spisu jsou dále informace shromážděné žalovaným ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii. Při posouzení žádosti žalobkyně žalovaný konkrétně vycházel z Informace MZV ČR č. j. 123496/2017-LPTP ze dne 2. 1. 2018, Informace MZV ČR č. j. 126131/2015-LPTP ze dne 26. 2. 2016, Informace Amnesty International ze dne 22. 2. 2018, Výroční zprávy Human Rights Watch ze dne 18. 1. 2018, Zprávy Mezinárodní organizace pro migraci, údaje o zemi – Gruzie 2017.
7. Ze správního spisu se podává, že se všemi podklady byla žalobkyně seznámena a byla jí dána možnost se vyjádřit k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobkyně uvedla, že jí seznámení postačuje, ona i její přítel se nechtějí vrátit do Gruzie, rádi by zůstali

v České republice. Žalobkyně nenavrhla žádné další podklady pro rozhodnutí ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany, proti uvedeným zdrojům informací a způsobu jejich získání nevyslovila žádné námitky.

8. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii soud považuje zcela za dostatečné a přiměřeně aktuální datu vydání napadeného rozhodnutí. Z rozhodnutí je patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobkyně netvrdila nic, čím by zprávy o zemi původu obsažené ve správním spise ve vztahu k jejím tvrzením uplatněným v průběhu správního řízení, vyvracela.
9. Podle ust. § 12 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
10. Pronásledováním se podle § 2 odst. 4 zákona o azylu rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se dle § 2 odst. 6 zákona o azylu rozumí státní orgány, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.
11. Ve shodě s žalovaným ani soud nedospěl k závěru, že by žalobkyně mohla ve vlastní pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu např. z rozsudku č. j. 3 Azs 48/2008-57 plyne, že v případě pronásledování soukromými osobami se postižená osoba musí vždy obrátit nejprve s žádostí o pomoc na vnitrostátní orgány v zemi původu, pokud není zjevné, že tyto orgány nejsou schopny či ochotny účinnou ochranu poskytnout. V případě žalobkyně se o tuto situaci nepochybně nejedná, a to ve vztahu k jím tvrzeným obavám z bývalého manžela, neboť z podkladů pro rozhodnutí plyne, že žalobkyně má možnost v zemi původu obrátit se na policii. Relevantním argumentem pro zpochybnění dostupnosti ochrany občanů Gruzie není nedůvěra žalobkyně v činnost tamní policie.
12. Krajský soud podotýká, že azyl je institutem zcela výjimečným, vycházejícím z mezinárodních závazků, umožňující osobám čelícím ve své vlasti vážnému ohrožení života, zdraví nebo svobody ze zákonem striktně vymezených důvodů, nalézt ochranu

- v jiné zemi. V žádném případě nelze tohoto specifického prostředku využít k legalizaci pobytu v zemi, kterou si žadatel o azyl vybral pro svůj další život.
13. Soud dále činí závěr, že žalobkyně nesplňuje podmínky ani pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu.
 14. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu, doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
 15. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu, za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
 16. Také soud dospěl k závěru, že po zhodnocení výpovědi žalobkyně o okolnostech jejího pobytu ve vlasti před odchodem ze země, posouzení jejího hlavního motivu k odchodu z vlasti a z výše citovaných podkladů pro rozhodnutí, nelze dospět k závěru, že by jí v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 1 a odst. 2 zákona o azylu. Pokud by žalobkyně ve své vlasti skutečně čelila problému s manželem, má právo se obrátit na policii, jak se podává z výše citovaných podkladů pro rozhodnutí. Ze zjištění učiněných správním orgánem nelze v žádném případě dovozovat, že by státní orgány Gruzie odmítaly či nebyly schopny žalobkyni poskytnout adekvátní pomoc.
 16. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které by předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
 17. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27.02.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně